

ДЕБЕЛИНА

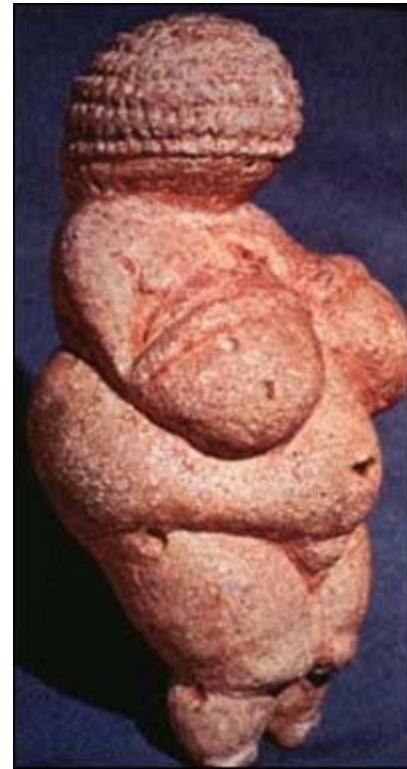
Проф д-р Славица Шубеска Стратрова
Клиника за ендокринологија, дијабетес и
метаболички нарушувања

ДЕФИНИЦИЈА

- Дебелината претставува состојба на прекумерно складирање на телесните масти,
- мултифакторски условена хронична болест со абнормална телесна кумулација на масти која доведува до нарушување на здравјето со сериозни компликации.
- претставува главна карактеристика на метаболичкиот синдром,
- се дефинира со индекс на телесна маса $>30 \text{ kg/m}^2$.
- Дебелината е значаен јавен здравствен проблем, со брз развој на распространетоста во многу индустриските земји во светот.

ЕПИДЕМИОЛОГИЈА

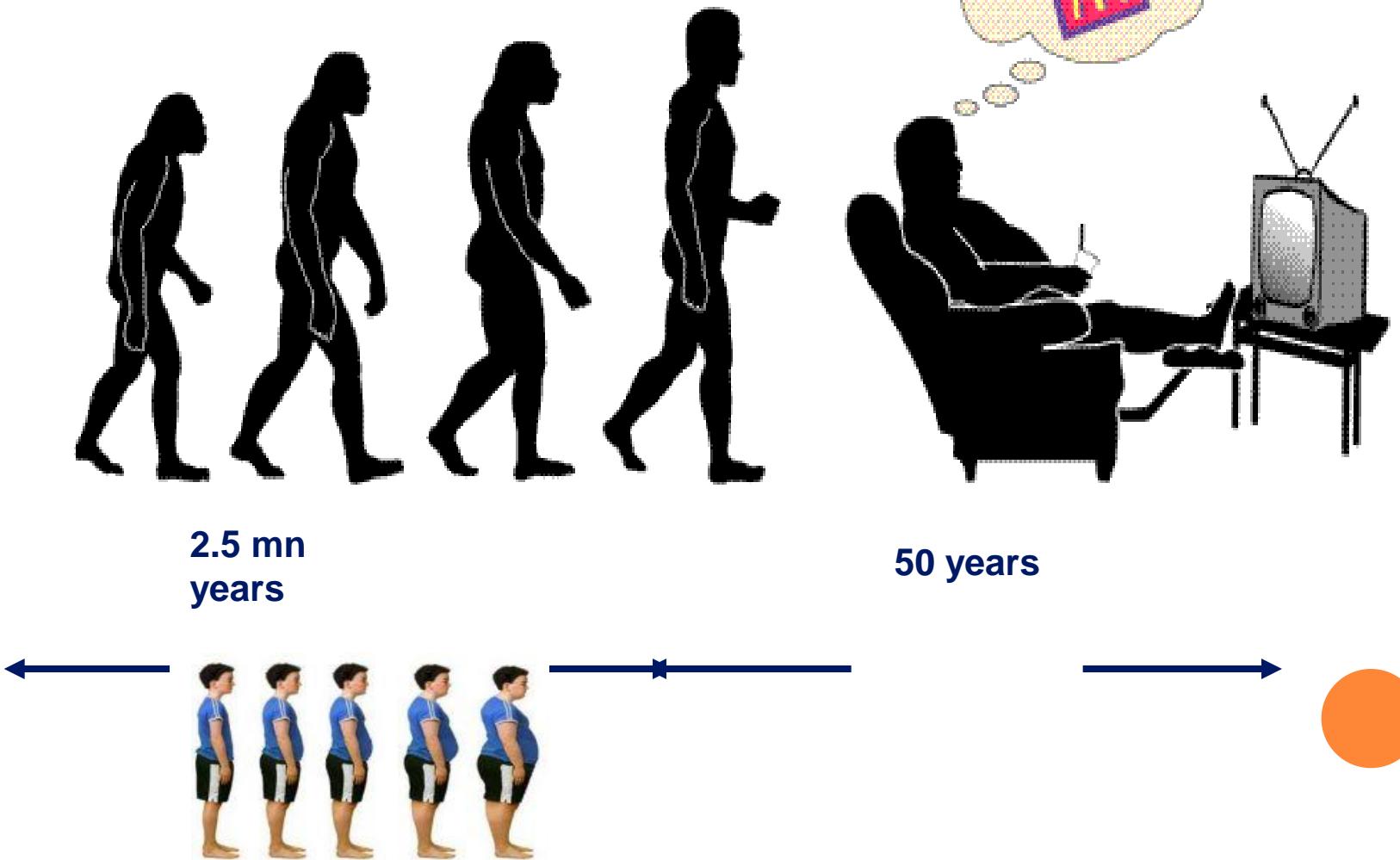
- Стапката на пораст претставува пандемија.
- Преваленцата на дебелината постојано се зголемувала од 19,4% во 1997 година на 31,4% во периодот јануари-септември 2017 година (кај лица ≥ 20 год. возраст)
- Дебелината е космополитска болест на сите раси во светот.
- Одредени етнички и расни групи се чини дека се особено предиспонирани (Пима Индијанците од Аризона и другите етнички групи од Северна Америка, пацифичките острови (на пр. Полинезијци, Микронезијанци, Маори), Афроамериканци и шпанска популација (Мексикански или Порторико по потекло) во Северна Америка имаат особено висока преваленца на дебелина.

Venus of Willendorf. c.24,000-22,000 BCE.
Naturhistorisches Museum, Vienna

ЕВОЛУЦИЈА НА ЧОВЕКОТ

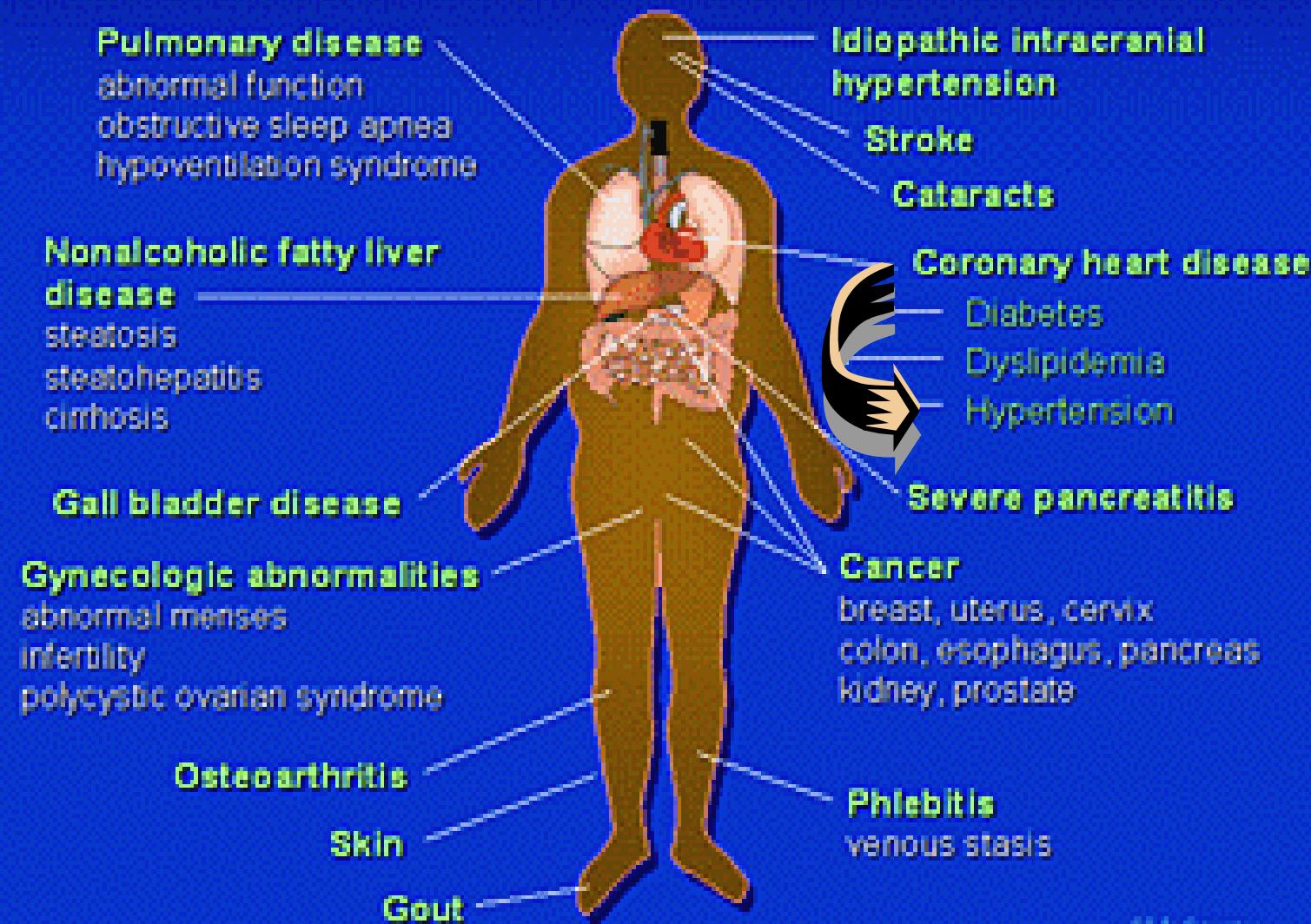
КОМОРБИДИТЕИ НА ДЕБЕЛИНАТА

- Дебелината е поврзана со бројни потенцијални коморбидитети кои значително го зголемуваат ризикот од морбидитет и морталитет кај дебелите лица.
- Подобрувањето на овие состојби по значително намалување на телесната тежина сугерира дека дебелината веројатно игра важна улога во нивниот развој.
- Кардиоваскуларни коморбидитети: есенцијална хипертензија, коронарна срцева болест, лево вентрикуларна хипертрофија, пулмансално срце (*cor pulmonale*), кардиомопатија асоцирана со дебелината, акцелеринара артериосклероза, пулмонална хипертензија.
- CNS: излив (мозочен удар), идиопатска интракранијална хипертензија.
- Гастроинтестинален тракт: болести на жолчното кесе (холецистит и холелитијаза), не алкохолен стеатохепатитис, масна хепатална инфилтрација - дегенерација, рефлуксен езофагитис.

КОМОРБИДИТЕТИ НА ДЕБЕЛИНАТА

- **Малигнитети:** асоцираност со ендометријален канцер и канцер на простата, жолчно кесе, дојки, колон, бели дробови.
- **Психолошки:** социјална стигматизација, депресија.
- **Ортопедски:** Osteoarthritis, Coxa vara, хронично лумбаго, остеоартритис.
- **Метаболни:** инсулинска резистентност, хиперинсулинемија, метаболичен синдром, ДМ тип 2, дислипидемија (\uparrow ТХ, \uparrow ТГ, $\square\uparrow$ LDL, \downarrow HDL).
- **Репродуктивни:** ановулација, ран пубертет, инфертилност, PCO, хиперандрогенизам, хипогонадотропен хипогонадизам кај мажи, еректилна дисфункција, ризик од мртвороденост.
- **Обстетрициски и перинатални:** ХТА во бременост, фетална макрозомија, пелвична дистокија.
- **Зголемен хируршки ризик и постоперативни компликации,** вклучувајќи инфекции на раната, длабока венска тромбоза, пулмонален емболизам и постоперативна пнеумонија.
- **Пелвични проблеми:** стрес инконтиненција, (болести на мочниот меур).
- **Кожни:** интертриго (обата бактериски и/или фунгални), acantosis nigricans, хирзутизам, зголемен ризик од целулит, карбункули.
- **Останато:** редуцирана мобилност, тешкотии во одржување на хигиената. Времетраењето на спиењето помалку од 5 часа или повеќе од 8 часа било поврзано со зголемена висцерална и потковична телесна маст, кај млади Афроамериканци и шпански Американци, (оваа асоцијација се однесува главно на намален хормон лептин и зголемени нивоа на хормон на грелин).

Medical Complications of Obesity

RELATIVE RISKS OF HEALTH PROBLEMS ASSOCIATED WITH OBESITY

Greatly increased (relative risk >3)	Moderately increased (relative risk 2-3)	Slightly increased (relative risk 1-2)
Type 2 diabetes	Coronary heart disease	Certain cancers
Gallbladder disease	Hypertension	Reproductive hormone abnormalities
Hyperlipidaemia	Osteoarthritis (knees)	Polycystic ovary syndrome
Insulin resistance	Hyperuricaemia/gout	Impaired fertility
Breathlessness	Low back pain	Increased anaesthetic risk
Sleep apnoea		Foetal defects associated with maternal obesity

Adapted from WHO 1997

ТЕЛЕСНА ДИСТРИБУЦИЈА

Дистрибуција на масти

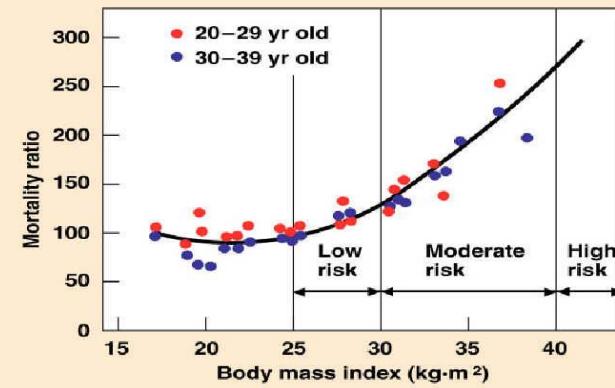
- Регионалната дистрибуција на масти значително влијае на инциденцата на коморбидитети поврзани со дебелината.
- Коморбидитетите се асоциирани со зголемување особено на висцералните но и субкутаните масни депозити.
- Андроидната дебелина, во која адипозноста е претежно абдоминална (вклучувајќи висцерална и, во помала мера, субкутана масна дистрибуција), е силно поврзана со влошени метаболни и клинички последици од дебелината.

Fat Distribution
Gut vs. Butt

- Central adiposity (obesity) has increased health risks:
 - Type 2 diabetes
 - Hypertension
 - High blood cholesterol
 - Dyslipidemia
 - Heart disease

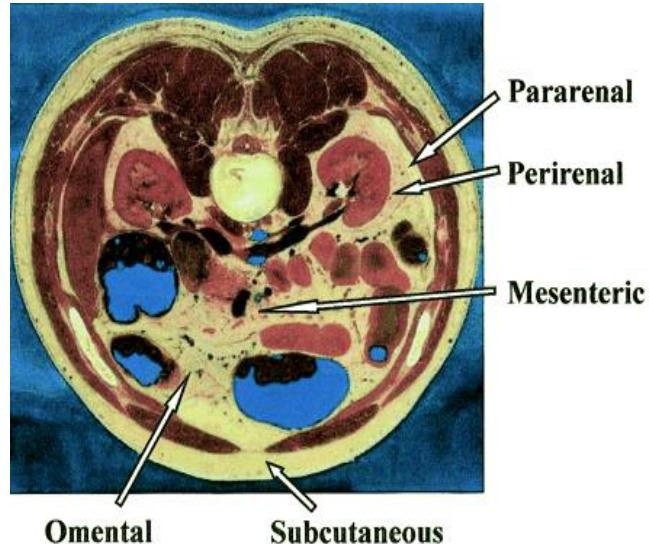
Visceral vs
Subcutaneous fat

Types of obesity

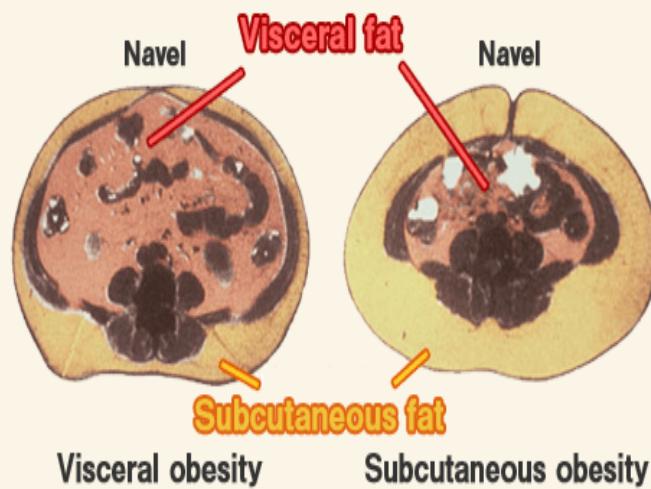
Android=Abdominal=Central=Apple shaped

Gynecoid=Peripheral=Pear shaped

- Според предоминантноста на локализацијата на депонираните масти, телесната дистрибуција на масти се дели на два основни типови:
 - 1. висцерална, абдоминална, централна, проксимална, андроидна, јаболко - форма на дебелина.
Предоминантно депонирање на абдоминални масти (абдоминални масни депонирани во ретроперитонеумот и интраперитонеалниот (мезентеричен и оментален) регион.
 - 2. Глутерофеморална, дистална, периферна, гинекоидна, крушка – форма на дебелината.
(предоминантно депонирани периферни или дистални масти во колковите, глутеусите, бутовите и натколената).

CT abdominal cross-section

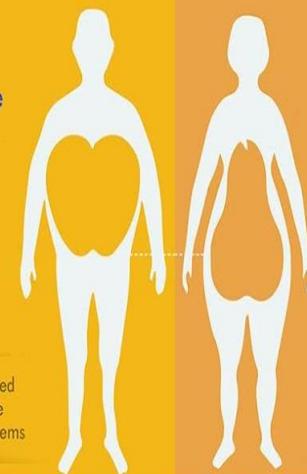
APPLE SHAPED OBESITY

Excess amount of fat is accumulated **above waist line**
i.e. in belly region

Associated with excess visceral and subcutaneous (somatic) fat

Abdominal girth is bigger than hip circumference

Most commonly associated with metabolic syndrome and related health problems

PEAR SHAPED OBESITY

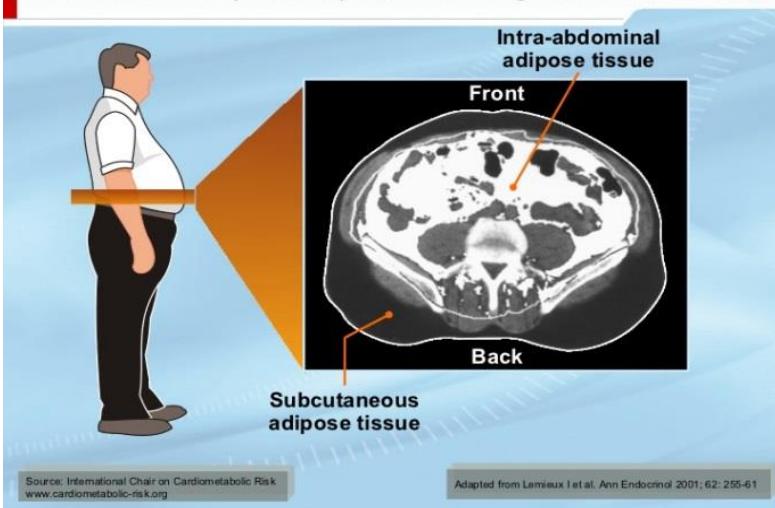
Excess amount of fat is accumulated **below waist line**
i.e. around hips and thighs

Waist is relatively thinner as compared to apple shaped obesity but has large hips

More commonly associated with subcutaneous fat

Associate less commonly with metabolic syndrome related health issues

Intra-abdominal (Visceral) Fat: The Dangerous Inner Fat ❤️

INTRA-ABDOMINAL FAT IN ELDERLY VERSUS YOUNG MEN WITH THE SAME WAIST CIRCUMFERENCE ❤️

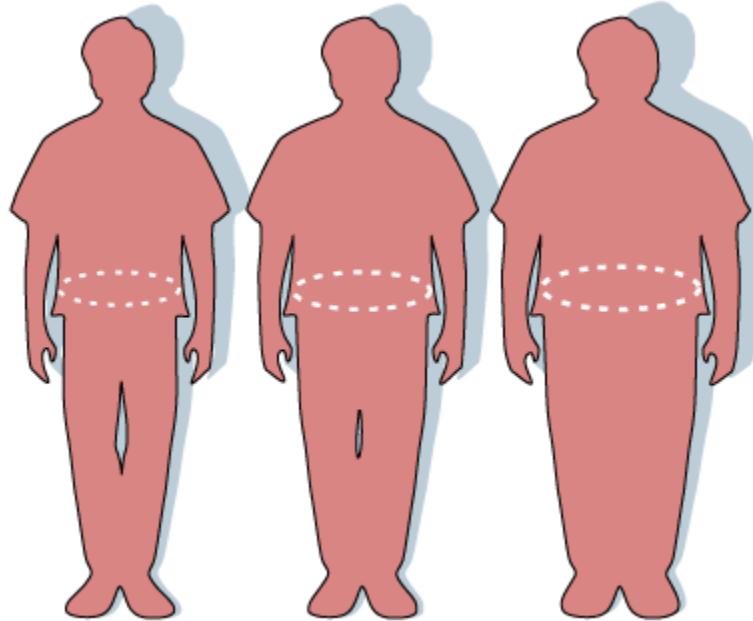
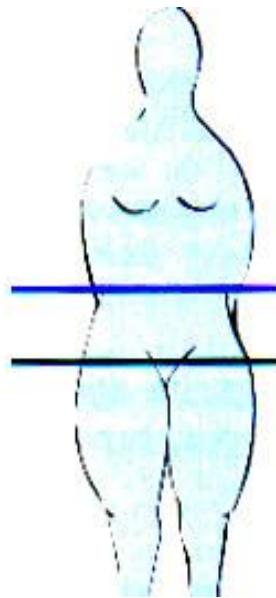
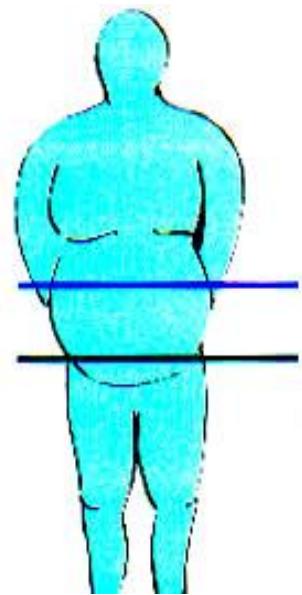

- Waist Circumference: 91 cm
- Intra-abdominal Fat: 190 cm²
- Subcutaneous Fat: 162 cm²

- Waist Circumference: 93 cm
- Intra-abdominal Fat: 98 cm²
- Subcutaneous Fat: 274 cm²

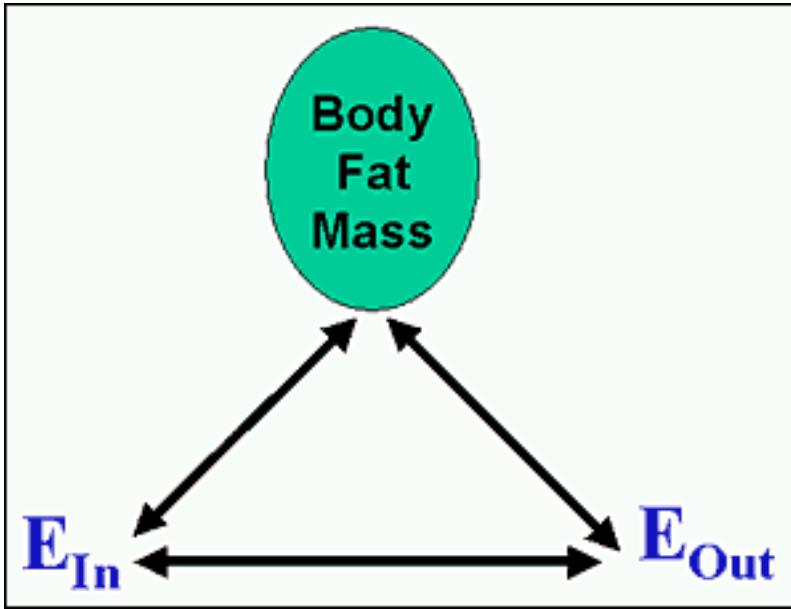
Source: International Chair on Cardiometabolic Risk
www.cardiometabolic-risk.org

ОДНОС ПОМЕГУ ОБЕМОТ НА СТРУК И РИЗИКОТ ЗА СРЦЕВА БОЛЕСТ.

КОЛКУ Е ПОГОЛЕМ ОБЕМОТ НА СТРУКТОТ ТОЛКУ Е ПОГОЛЕМ РИЗИКОТ ЗА СРЦЕВИ ЗАБОЛУВАЊЕ,

- Дебелината се развива како резултат на периоди на хроничен енергетски дизбаланс:
Зголемен енергетски внес.
Редуцирана енергетска потрошувачка.
- Дебелината се одржува со континуиран покачен енергетски внес доволен за одржување на стекнатите повисоки енергетски потреби.

- Степенот на нарушувањето на здравјето е во зависност од 3 фактори:
 - вкупното количеството масти (степен на дебелина),
 - дистрибуцијата на мастите,
 - присуството на други ризик фактори.

Евалуација на степен и дистрибуција на дебелина

- Калкулација на БМИ
- Обем на stomак
- Stomак/колк индекс
- Кожни дипли (калпиер)
- DXA (dual-energy x-ray absorptiometry)
- Биоелектрична импенданса
- УЗ, СТ, MRI одредување на дебелина на масти
- Мерење под вода

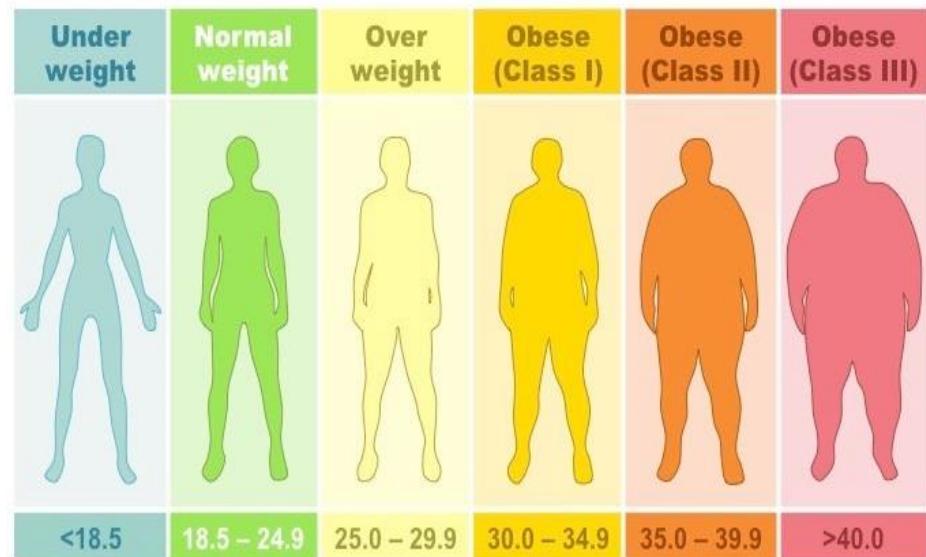

ИНДЕКС НА ТЕЛЕСНА МАСА

WHO CLASSIFICATION OF WEIGHT STATUS	
WEIGHT STATUS	BODY MASS INDEX (BMI), kg/m ²
Underweight	<18.5
Normal range	18.5 – 24.9
Overweight	25.0 – 29.9
Obese	≥ 30
Obese class I	30.0 – 34.9
Obese class II	35.0 – 39.9
Obese class III	≥ 40

Најшироко прифатена класификација на дебелината е од WHO, базирана на body mass index- BMI [индекс на телесна маса - ИТМ].

$$\text{BMI} = \text{тежина}/\text{TB}^2 = \text{kg}/\text{m}^2$$

ИНДЕКС НА ТЕЛЕСНА МАСА

○ Body mass index (ВМИ)

- мерка на релативната тежина за висината kg/m^2
- корелира со вкупното количество масти,
- одредува степен на дебелина,
- дефинира и класифицира дебелина
- независно од возраста, полот и етничката припадност,
- не ја проценува телесната дистрибуција,
- не ја диференцира проксималната од дисталната телесна масна дистрибуција,
- кај многу мускулести лица како атлетите, може да ја надцени телесната масна маса, кај постари и други лица со намалена мускулна маса, може да ја потцени,
- релевантен параметар кога мускулната маса е просечна,
- не е сигурен параметер при бременост или лактација,
- зголемениот ВМИ е фактор на ризик за метаболичкиот синдром.

ПРОЦЕНКА НА ТЕЛЕСНА ДИСТРИБУЦИЈА

- антропометриски мерења (антропометриски индекси),
- индиректо ја проценуваат телесната дистрибуција,
- степенот на висцералната дебелина,
- диференцираат абдоминална дебелина од периферен тип на дебелина,
- претставуваат предиктори на коморбидитети на дебелината.

обем на stomакот,

стомак - колк индекс,

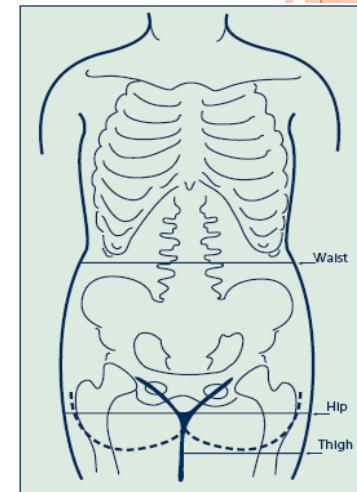

стомак-натколено индекс,

сагитален абдоминален дијаметар,

○ Проценка на обем на stomакот:

- во висина на средината меѓу долниот раб на ребрата и илијакалниот гребен,
- ризик на кардиоцерброваскуларна болест
- дијагностички критериум на метаболичкиот синдром
- за ИТМ $<35 \text{ kg/m}^2$, не се прецизни $>35 \text{ kg/m}^2$

нормални вредности:

мажи

жени

$<94\text{cm}$

$<80\text{cm}$

зголемениот вредности:

$>102\text{cm}$

$>88 \text{ cm}$

WHR

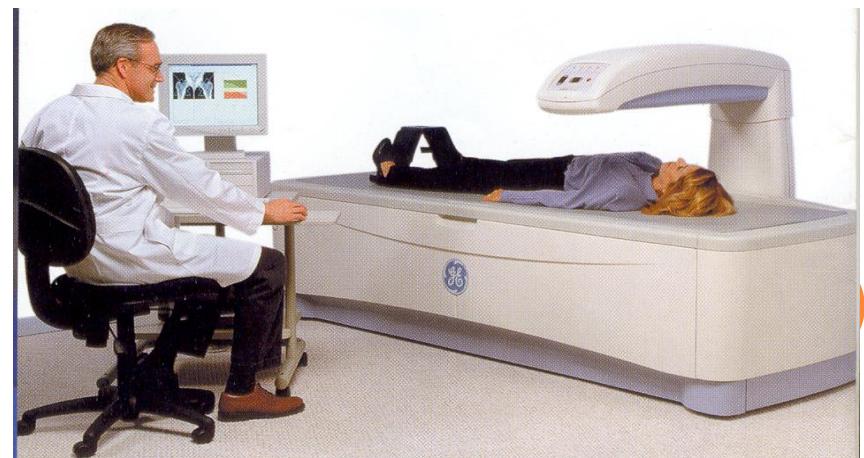
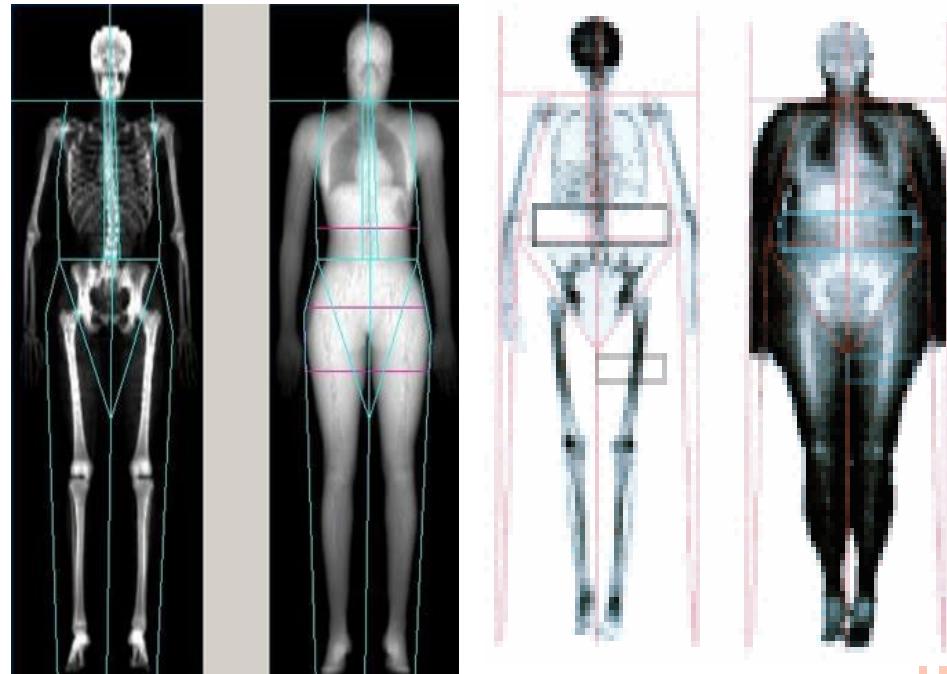
>0.95

>0.8

АПСОРПЦИОМЕТРИЈА СО ДВОЈНО ЕНЕРГЕТСКИ X-ЗРАЦИ (DXA).

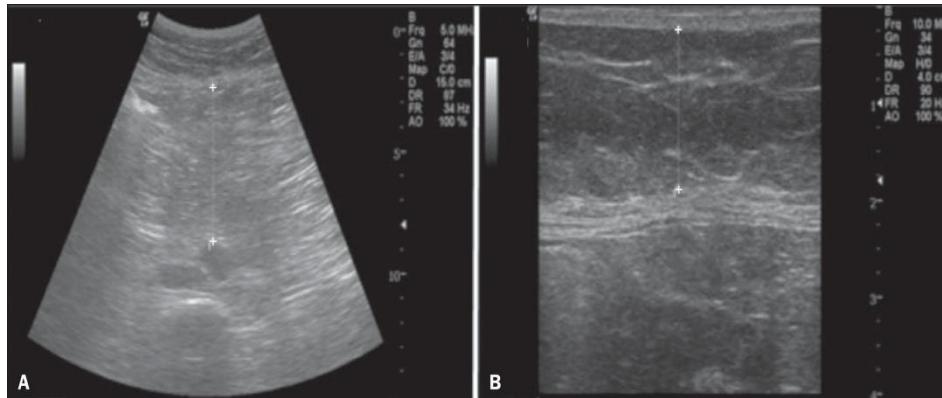
DXA (dual-energy x-ray absorptiometry)

- Апсорпциометрија со двојно енергетски X-зраци (DXA).
- Овозможува прецизно мерење на телесниот состав, особено масна и безмасна телесна маса,
- одредува регионална дистрибуција на мастите и на безмасната телесна маса.

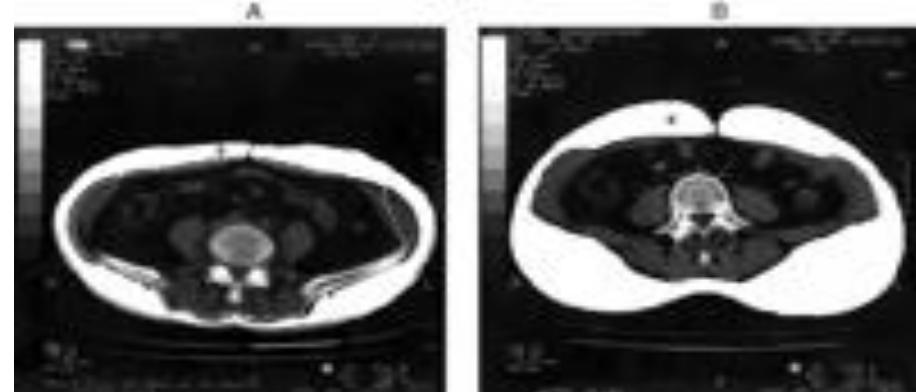
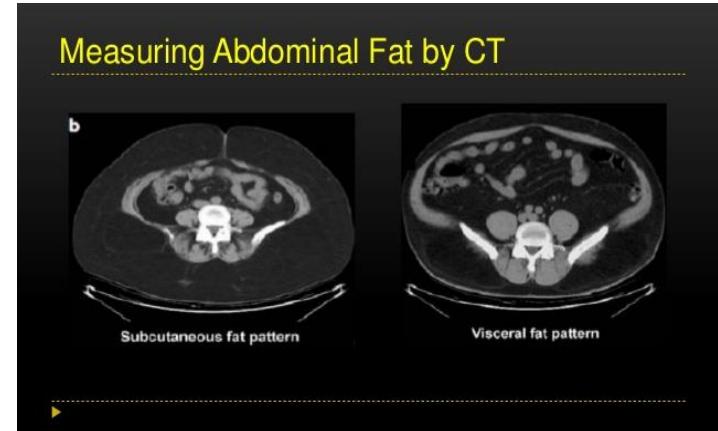
ВИЗУАЛИЗАЦИСКИ МЕТОДИ

○ Ултразвучна евалуација

Abdominal ultrasound demonstrating the measurement methods. **A:** Thickness of the visceral fat in the space between the internal (deep) fascia of the rectus abdominis muscle and the anterior wall of the aorta, determined during expiration. **B:** Thickness of the subcutaneous fat in the space between the skin and the external (superficial) fascia of the rectus abdominis muscle.

- Абдоминална компјутериизирана томографија (КТ) (на L4-L5), магнетна резонанца (МРИ), мерење на волуменот на висцерална маст

БИО-ЕЛЕКТРИЧНА ИМПЕНДАНЦА

- Био-електричната импенданца одредува телесен состав, метод едноставен за употреба, брз, не-инвазивен и релативно евтин.
- Био електричната импенданца овозможува одредување на: телесниот состав, мускулна маса, масна маса, телесна дистрибуција на масти, вкупна телесна вода, безмасна маса и базално метаболно ниво.

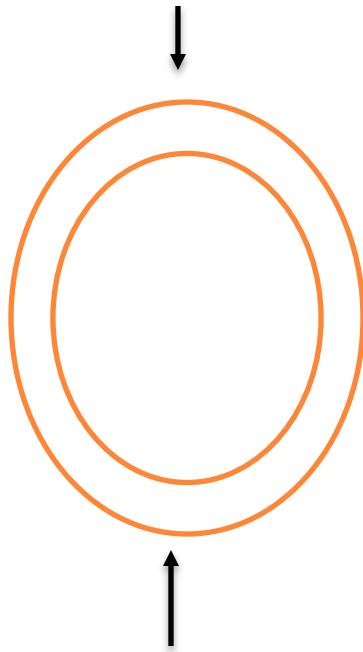
○ **Хипертрофичната дебелина**, која се карактеризира со зголемени масни клетки, е типична за андроидна абдоминална дебелина. Хипертрофичната дебелина обично започнува во зрелоста, поврзана е со зголемен кардиоваскуларен ризик, и брзо реагира на мерки за намалување на телесната тежина.

○ **Хиперцелуларната дебелина**

- е повеќе променлива отколку хипертрофичната дебелина;
- таа обично се јавува кај лицата кои развиваат дебелина во детството илиadolесценцијата, но исто така се среќава кај лица со тешка дебелина.

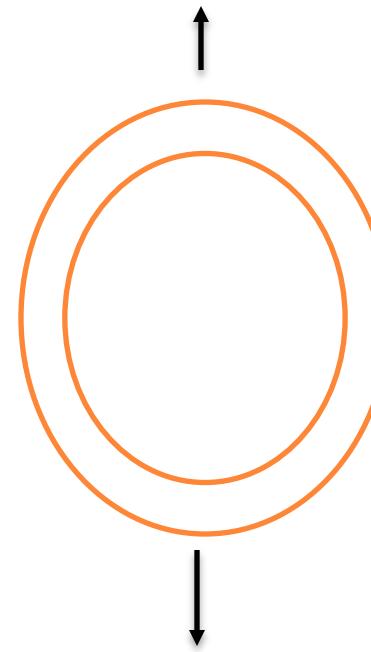
МАЧА КЛЕТКА

Catecholamines
Prostaglandins
Thyroid hormones
Steroid hormones

Cytokines (TNF α , IL-1, IL-6)
Leptin
Growth factors
Insulin

Oestrogens
Ob protein (leptin)
Citokini
TNF- α

IGF-1 and binding proteins
Angiotensinogen
Angiotensinogen II
Prostaglandins

МАСНА КЛЕТКА

- Масното ткиво не е пасивен орган за акумулација на триглицериди и резервна енергија
- Адипоцитот е таргет клетка на многу хормони (комплексна и метаболички активна клетка)
- Адипоцитот функционира како ендокрина клетка (активна ендокрина жлезда) и продуцира многу хормони, неколку пептиди и метаболити, кои можат да бидат релевантни за контрола на телесната тежина)
- Поголем број на масни клетки на единица маса во висцералното масно ткиво го прават поосетливо на промени во липидната акумулација и метаболизам
- Поголем крвен проток на висцералното масно ткиво овозможува поголемо влијание на хормоналните флуктуации во споредба со субкутаното масно ткиво
- Поголем број на гликокортикоидни и андрогени рецептори во висцералното масно ткиво (посензитивно на промените на кортизол и тестостерон)

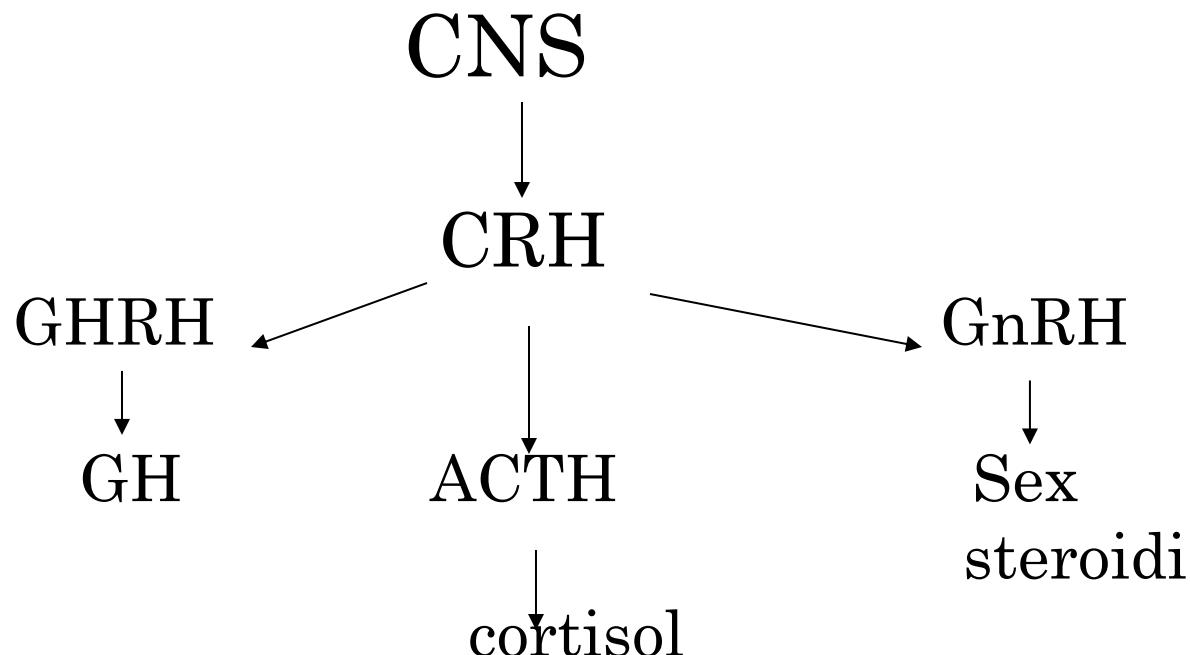
МАСНА КЛЕТКА

- При стрес, кортизолот придонесува во зголемено ниво на липолиза.
- Липолитичните хормони (катехоламини) се најактивни во висцералните масти.
- ТНФ- α зголемува липолиза, корелира со нивото на слободни масни киселини (SMK).
- Висцерални адипоцити - порезистентни од субкутаните на инсулинскиот антилиполитичен ефект.
- Висцералното масно ткиво - посензитивно на липолитични стимулуси.
- Висцералното масно ткиво има повисоко ниво на липолиза (2x поголем обрт).
- Липолизата на висцералните масти доведува до ослободување на SMK.
- Постпрандијалните SMK се повисоки кај висцералната дебелина.
- Дирекна врска: висцералната дебелина, постпрандијална липемија и атерогенеза.

ХИПЕРСЕНЗИТИВНОСТ НА ХИПОТАЛАМО- ПИТУИТАРНО-АДРЕНАЛНАТА ОСКА

Етиолошки фактори:

- Психосоцијални фактори
- Социоекономски фактори
- Психофизички фактори
предиспонираност
- Депресија
- Анксиозност
- Генетска

РЕЛАТИВЕН ФУНКЦИОНАЛЕН ХИПЕРКОРТИЦИЗАМ

- ♦ Централна стимулација (зголемена сензитивност на ХПА оската)
- значаен пораст на АСТН и кортизол (стимулација со CRH и AVP)
- значаен пораст на кортизолот при хипогликемиски тест
- зголемен одговор на кортизолот при АСТН стимулација
- сигнификантен пораст на АСТН и кортизолот при психосоцијален стрес тест

- ♦ Нарушена фидбек контрола
- намалена сензитивност на ХПА оската на гликокортикоидна фидбек супресија (потенцирана со возраста)
- намалена супресија на кортизолот во тек на ОГTT

РЕЛАТИВЕН ФУНКЦИОНАЛЕН ХИПЕРКОРТИЦИЗАМ

- ◆ Неурогена регулација на адреналната функција
 - спланхничната нервна активност ја регулира адренокортикалната сензитивност на АСТН стимулација
 - билатерална спланхнична секција го намалува адреналниот одговор на АСТН
 - активација на спланхничните нерви го зголемува адреналниот одговор
 - кортексот дели со медулата еферентни постганглиски адренергични и сензорни нервни завршетоци
- ◆ Интраадренални паракрини механизми
 - хромафини клетки во кортексот
 - стимулација со цитокини
 - стимулација преку NPY
 - мини CRH-АСТН-cortisol оска во кортексот

ЦИТОКИНИ

- Овозможуваат координација помеѓу имуниот, нервниот и ендокриниот систем
- Нивното присуство е утврдено во многу ендокрини ткива: хипоталамус, аденохипофиза, овариуми, тестиси, адренални жлезди.
- Интерферираат со ендокриниот систем на сите нивои на ХПА оската
- Адреналната жлезда е главен ефекторен орган на синтеза и дејство на голем број цитокини
- Адренокортикалните клетки синтетизираат: IL-I, IL-III, IL-VI, TNF- α , leptin
- Паракрина и автокрина регулација на адреналната функција
- IL-I и IL-III индуцираат кортикостероидна синтеза назависно од АСТН
- IL-VI долготрајно администратор доведува до \uparrow кортизол, \downarrow АСТН
- TNF- α има значајни ефекти во активација на ХПА оската:
 - корелира со висцералната дебелина и хиперинсулинемијата
 - индуцира инсулинска резистентност и метаболичен синдром
 - зголемува: глукагон, гликокортикоиди, катехоламиини, SMK, VLDL
 - при слабеење вредностите на TNF- α се намалуваат

РЕЛАТИВЕН ХИПЕРАНДРОГЕНИЗАМ КАЈ ЖЕНИ

- потенциран кај дебели жени со висцерална телесна дистрибуција
- менструални ирегуларности (аменореа), намален фертилитет (рана менарха, одложена менопауза, ановулаторни циклуси)
- низок прогестерон
- редуцирани вредности на SHBG
- зголемена андрогена продукција и зголемен метаболен клиренс
- продукција на тестостерон и андростендон од оваријално потекло
- продукција на DHEA-S и androstendion од надбubreжно потекло (стимулатор АСТН)
- зголемена слободна фракција на тестостерон (free testosterone)

РЕЛАТИВЕН ХИПЕРАНДРОГЕНИЗАМ КАЈ ЖЕНИ ВО МЕНОПАУЗА

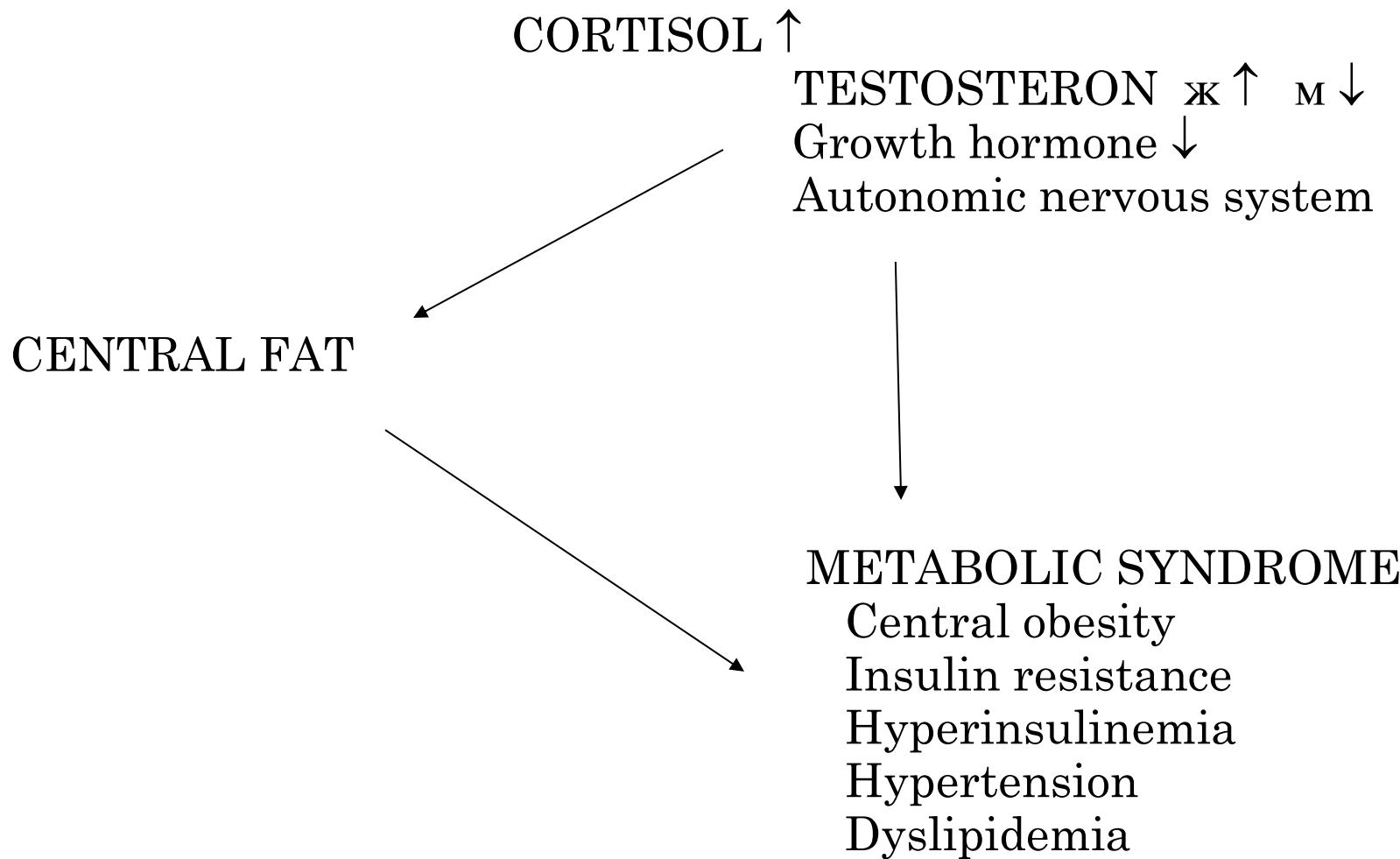
- умерен пораст на ВМІ
- зголемена централна дистрибуција
- низок прогестерон
- прогресивно намалување на нивото на естрогените
- намалување на секрецијата на инхибин
- зголемување на секрецијата на FSH
- хиперандрогенизмот индуцира инсулинска резистентност
- хиперинсулинемијата (при инсулинската резистентност) стимулира оваријална андрогена продукција и супримира хепатична продукција на SHBG
- DHEA-S/testosteron е независна детерминанта на инсулинската концентрација на гладно

РЕЛАТИВЕН ХИПОГОНАДИЗАМ КАЈ ДЕБЕЛИ МАЖИ

Се карактеризира со:

- зголемен BMI
 - тенденција кон централна дебелина
 - зголемување на возраста се карактеризира со
 - потенцирање на централната дебелина
 - намалување на “lean body mass”
 - намалување на тестостеронот
 - тестостеронот (вкупен и слободен) е понизок особено кај висцералната дебелина
 - намалени вредности на SHBG
 - импотенција и олигоспермија (инфертилност)
- ♦ Лекување со тестостерон доведува до:
- намалување на BMI
 - нормализација на централната дистрибуција (намалување на централните масти во однос на вкупните масти)
 - зголемување на “lean body mass” во однос на масната маса

ENDOCRINE ABNORMALITIES

ЛЕПТИН

- Leptos – тенок, слаб
- Цитокин продуциран во масната клетка, фактор на ситост
- Ob/ob генот - мутации на синтеза на лептинот - лептински дефицит
- Db/Db генот - мутации на рецепторот на лептин - резистентност
- Дебелината на луѓето во основа е лептин резистентна состојба - хиперлептинемија
- Лептинот пренесува информации до CNS за големината на енергетските резерви и ги активира хипоталамичните центри кои регулираат енергетски внес и потрошувачка (супримира хранење, стимулира метаболизам)
- Лептинската продукција е паралелна на акумулацијата на масти во адипоцитот
- Големината на адипоцитот - главна детерминанта на лептинот
- Лептин секрециското ниво е 2-3 пати поголемо во субкутаното масно ткиво
- Лептинот корелира со вкупната масна маса и периферната масна маса
- Жените имаат повисоки вредности од мажите
- Хронична хиперфагија - лептин ↑ повеќе од порастот на BMI
- Физичка активност, слабеење, гладување - лептин ↓

ЛЕПТИН

- Лептинот делува на рецепторите на хипоталамус:
 - инхибиција на ефектите на neuropeptide Y (стимулира апетит)
 - инхибира anandamide (стимулатор на апетит)
 - стимулира alpha-MSH (супресор на апетит)
 - резултира во инхибиција на внес на храна
- Лептин на гладно не е индикатор на просечната дневна концентрација
- Лептинот - пулсатилност и дневноноќни варијации (\uparrow ноќе и в зора)
- Дневноноќната ритмика на лептинот е инверзна на кортизолот
- Реципрочен сооднос со ХПА оската, интеракции на неколку нивои
- Гликокортикоидите зголемуваат лептинска продукција (Cushing syndrome -
 \uparrow лептин)
- Гликокортикоидите индуцираат лептинска резистентност
- Хиперлептинемија - намалена секреција на GH
- Лептинот \rightarrow зголемена активност на SNS (лептин \rightarrow хипертензија)
- SNS (катехоламините) ја супримираат лептинската продукција
- TNF- α и IL-1 индуцираат лептинска експресија
- Лептинската пулсатилност - синхrona со LH и естрadiол, прогестерон

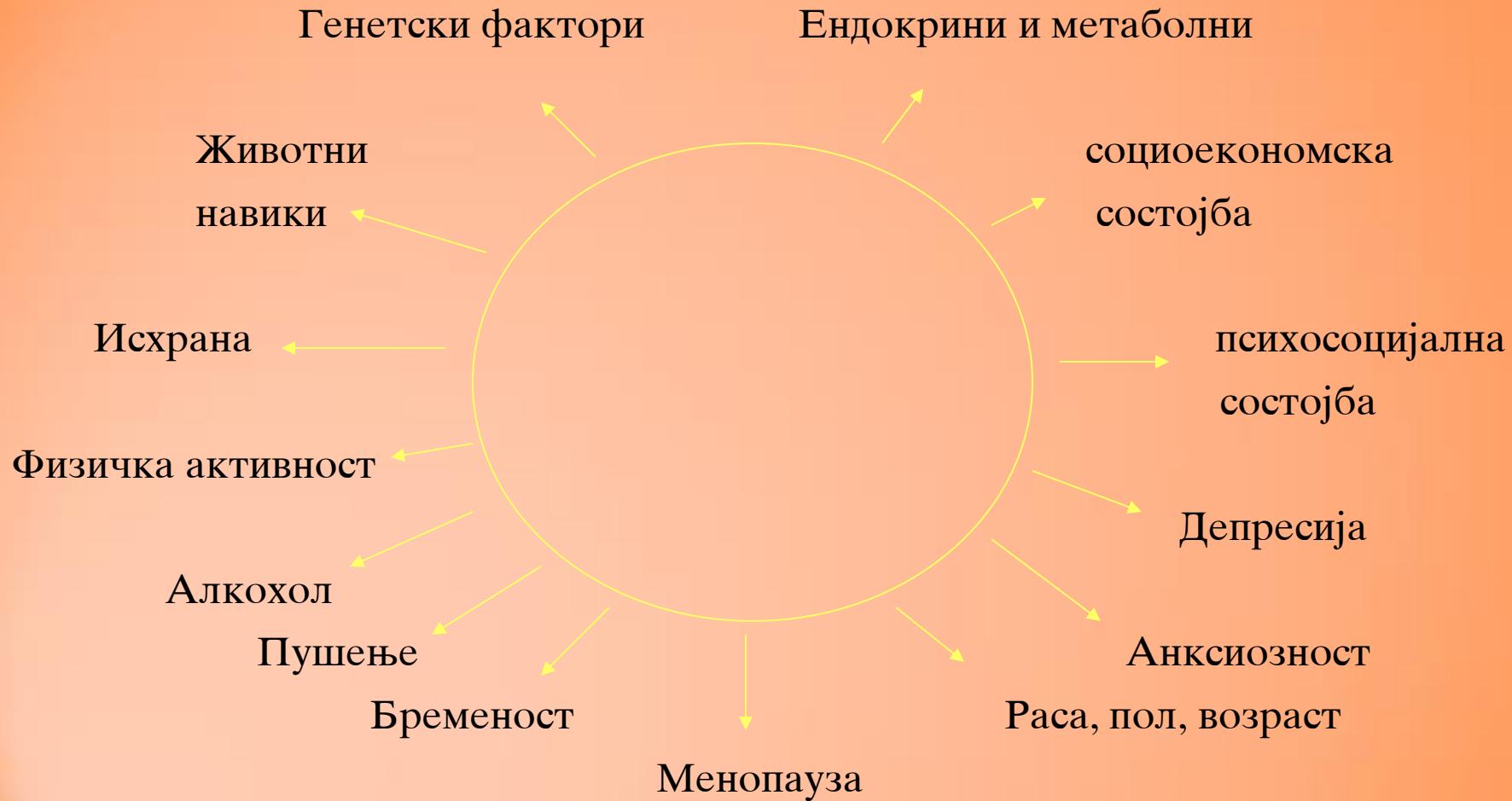
ЛЕПТИН

- Лептинот корелира со хиперинсулинемијата и инсулинската резистентност
- Хиперинсулинемијата го регулира нивото на лептин и независно од BMI
- Лептинскиот метаболизам не е сврзан со метаболниот синдром
- Метформинот намалува инсулин, гликемија, зголемува инсулинска сензитивност, намалува ниво на лептин

NEUROPEPTIDE Y

- NPY е потентен стимулатор на внес на храна
- Лептинот инхибира продукција на NPY
- Лептинската резистентност - намалена инхибиција на активност NPY
- NPY зголемува секреција на инсулин и гликокортикоиди → масна акумулација, дебелина, инсулинска резистентност, дијабет
- Намалува секреција на GH

ДЕБЕЛИНАТА Е ХРОНИЧНА МУЛТИХОРМОНСКА
БОЛЕСТ КОЈА БАРА ХРОНИЧНО ЛЕКУВАЊЕ

Фактори на ризик на дебелината

Етиологијата на дебелината е многу покомплексна отколку едноставно нерамнотежа помеѓу енергетскиот внес и енергетската потрошувачка.

- генетска предиспонираност (фамилијарна историја);
- етничка припадност (одредени популациони групи се предиспонирани);
- возраст и пол (зголемување на возраста, менопауза и андропауза);
- навики за исхрана (нарушен ритам на исхрана, булимија, синдром на ноќно јадење);
- квалитет на исхрана (високоенергетска, предоминантни масти, внесување на алкохол);
- физичка активност (редуцирана, седантерен начин на живот, имобилност);
- психосоцијални фактори (стрес, социјална и состојба, вработеност, брак);
- прекин на пушењето, примањето на лекови, орални контрацептиви и секундарни ендокрини фактори на дебелината;
- Етиологијата на дебелината е мултифакторска. Анамнестичките податоци за постоењето на факторите на ризик на дебелината се особено важни за превенција и третман на дебелината.

КЛИНИЧКА СЛИКА

- **Клиничката слика** се карактеризира со:
 - зголемени масни депоа,
 - нарушени телесни пропорции,
 - симптоми и знаци кои се должат на компликациите и коморбидитетите на дебелината.
- **Проценка на степенот на дебелина**
 - Индиректо и директно одредување на вкупните телесни масти.

Анамнеза на дебел пациент

- Историјатот на дебелината треба детално да ги опише и да ги разјасни можните етиолошки фактори и факторите на ризик, како и компликациите од дебелината:
- фамилијарна историја за дебелината, фактори на ризик и придружни болести (дијабетес Тип 2, хипертензија, срцева болест, жолчни камења, обструктивна нокна апнеа, грчење и сомнолентност дење и др.);
- пациентот треба да се праша дали останатите членови на фамилијата имаат проблеми со тежината, а исто така да се согледа неговото разбирање на дебелината и факторите кои доведуваат до здебелување, неговите очекувања од третманот, и да се процени неговата мотивација;

АНАМНЕЗА НА ДЕБЕЛ ПАЦИЕНТ

- историјат на промените на телесната маса, особено е значајно да се одреди почетокот на дебелината во детството или подоцна во животот, кога е сврзана со специфични физиолошки и карактеристични критични периоди за здебелување: пубертет, вработување, брак, бременост, возраст на менопауза, повреди кои довеле до периоди на имобилност или пак почетокот на дебелината е сврзан со болест;
- историјат на претходни третмани за дебелината (вклучувајќи ги и успешните и неуспешните);
- диетална историја, вклучувајќи го и внесувањето на алкохол, вообичаените навики за јадење, односно нарушувањата во исхраната: булимија нервоза, синдром на нокно јадење, исхрана преку сонда. Недостигот на ситост, навиката за барање на храна, и другите абнормалности во навиките на хранењето мора да се откријат, затоа што лекувањето на овие навики е основно за успех во било кој програм на лекување;
- оценка на нивото на активност и животни навики (животен стил);
- релевантна социјална историја, вклучувајќи го и пушењето на цигари;
- скрининг прашања за исклучување на депресијата се витални, затоа што таа може да биде последица или причина за екцесивен внес на храна и редуцирана активност;

АНАМНЕЗА НА ДЕБЕЛ ПАЦИЕНТ

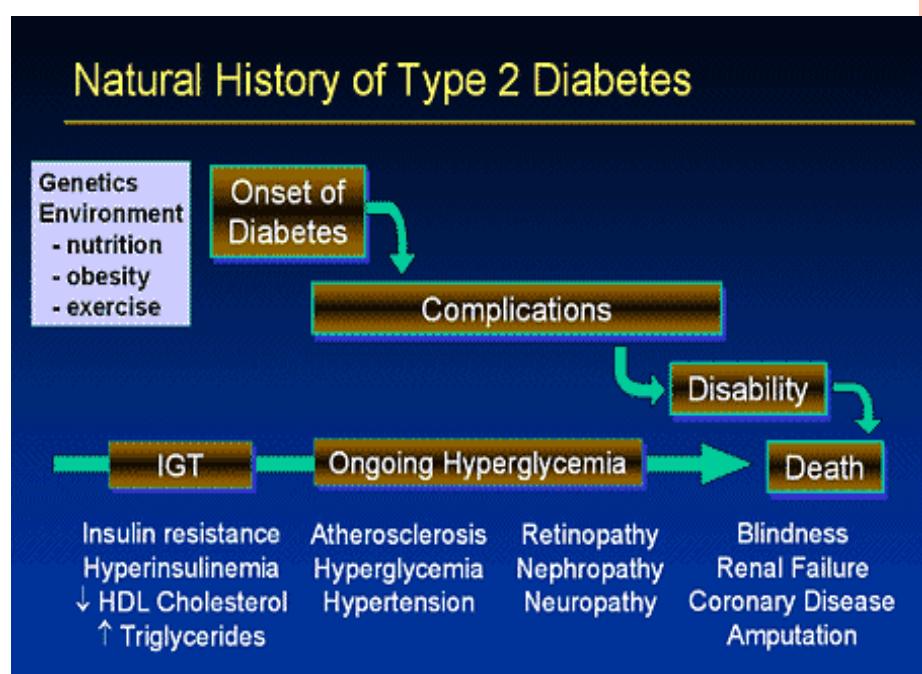
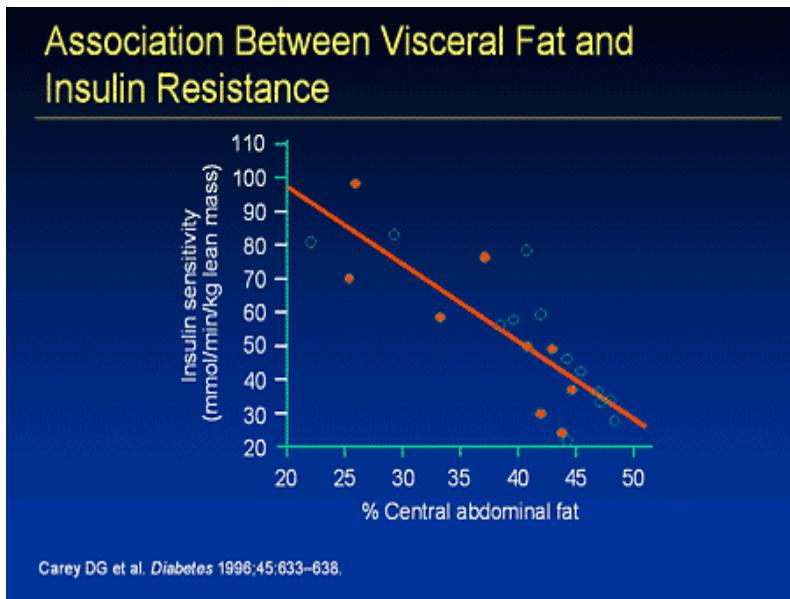
- Историја на лекувањата со лекови сврзани со здебелување (фенотијазини, трициклични антидепресиви, антиконвулзанти, литиум, орални контрацептиви, анаболни и гликокортикоидни стероиди, инсулин, адренергични антагонисти, серотонински антагонисти особено ципрохептадин);
- Каж мените, менструална историја (ирегуларни менструации сврзани со полицистичен оваријален синдром), бременост, историја на гестациски дијабет, лактациска историја на мајката, менопауза;
- Ендокрина историја (Кушинг-ов синдром и болест, хипотироидизам, инсулином, хипоталамична дебелина, хипогонадизам, псевдохипопаратироидизам, дефицит на хормонот за раст). Во анамнезата посебно треба да се обрне внимание на симптомите и знаците на ендокрините болести кои предизвикуваат секундарна, ендокрина дебелина, при кои лекувањето на основната ендокрина болест е истовремено лекување и на дебелината;
- Редуцирана мобилност, болки во зглобовите, квалитет на сонот, грчење во сон, потешкотии со дишењето;
- Генетски синдроми (Prader-Willi, Alstrom, Bardet-Biedl, Cohen, Borjeson-Forssman-Lehmann, Frolich) и проценка на нивните симптоми и знаци.

ДИФЕРЕНЦИЈАЛНА ДИЈАГНОЗА

- Депресија
- Тип 2 дијабетес мелитус
- Стеатотичен црн дроб
- Гастроезофагеална рефлуксна болест
- Хирзутизам
- Полигенска хиперхолестеролемија
- Хипотироидизам
- Инсулином
- Калман-ов синдром и идиопатски хипогонадотропен хипогонадизам
- Генерализирана липодистрофија
- Полицистична болест на јајниците (синдром на Сtein-Левентал)
- Кушингов синдром
- Adiposis dolorosa (болест на Деркум)
- Делумни липодистрофии поврзани со локализирана липохипертрофија

ЛАБОРАТОРИСКИ ИСПИТУВАЊА

- Липиден статус на гладно (TG, TH, HDL, LDL) - нормални или типична дислипидемија поврзана со кардиометаболичен синдром (\downarrow HDL, \uparrow TG на гладно, мали густи LDL честички)
- Испитување на функцијата на црниот дроб
- Тестови на функцијата на тироидната жлезда
- Одредување на гликоза и гликолизиран хемоглобин (HbA1C), инсулинска резистенција, \uparrow инсулин и C-peptid.

НЕФАРМАКОЛОШКО ЛЕКУВАЊЕ НА ДЕБЕЛИНАТА

- Промена на животниот стил
 - здрава исхрана
 - зголемената физичка активност
 - практично спроведување
 - не е компликувано, тешко се постигнува и одржува.
 - Подршка од лекарите, фамилијата и пријателите
 - Промена на ставот и верувањето дека губењето на килограми е нереално.
 - Проценка на ризик факторите и лекување на коморбидитети
 - Користење на личните и општествените можности (капацитети)
 - Партерство помеѓу високо мотивиран пациент и посветен тим на работници.
 - Тимска работа: лекар, психолог, психијатар, физиотерапевт, диететичар и други субспецијалисти во зависност од коморбидитетите.
- МОТИВАЦИЈА,
ПРИФАЌАЊЕ,
ПОДРШКА
- ОДЛУКА,
ПРИДРЖУВАЊЕ,
- редукција на енергетски внес (смален внес на храна, редукциона диета)
 - едукација на пациентот да бира намирници кои се помалку масни, да зголеми внес на овошје и зеленчук, да промени техника на припрема на храна, да ги смали порциите и да се раководи по препораките на нутритивната пирамида.
 - зголемената енергетска потрошувачка со зголемена физичка активност,
 - нормализирање на телесната маса, индексот на телесна маса,
 - избегнување на ризиците од кардиоцереброваскуларни и други компликации.
 - главна цел треба да биде подобрување на здравјето.

КАЛОРИСКИ ВНЕС

ПРЕСМЕТУВАЊЕ НА ЕНЕРГЕТСКИ ДЕФИЦИТ:

Проценка на индивидуалните енергетски-калориски потреби (kcal/ден):

ЕНЕРГЕТСКА ПОТРОШУВАЧКА ПРИ МИРУВАЕЊЕ (БМН):

взрасни мажи: $10 \times \text{тежина (кг)} + 6.25 \times \text{висина (цм)} - 5 \times \text{возраст (год)} + 5$

взрасни жени: $10 \times \text{тежина (кг)} + 6.25 \times \text{висина (цм)} - 5 \times \text{возраст (год)} - 161$

ДНЕВНИ КАЛОРИСКИ ПОТРЕБИ:

енергетска потрошувачка при мирување x факторот на активност 1,5 за жени и 1,6 за мажи за лесна активност ги проценува дневните калориски потреби.

ПРЕСМЕТАН КАЛОРИСКИ ВНЕС:

дневни калориски потреби - 500 kcal/ден

(500 kcal/ден енергетски дефицит, кој резултира во губење околу 1/2кг неделно и повеќе при зголемена физичка активност).

ЕНЕРГЕТСКИ КАРАКТЕРИСТИКИ НА ДЕБЕЛИТЕ ЛИЦА

○ Енергетски карактеристики на дебелите лица

- зголемен енергетски внес
- зголемени енергетски потреби
- редукција на енергетски внес под енергетските потреби
- редукција на 75% масти и 25% безмасна маса
- енергетски дефицит 300-500 kcal/ден - 1 класа
- енергетски дефицит 500-1000 kcal/ден - 3 класа
- енергетската потрошувачка се нормализира
- вкупниот енергетски внес постепено се редуцира
- одржување на енергетски дефицит
- намалување на телесната тежина за 10%
- енергетски ребаланс
- губење на 1/2 до 1 кг неделно

ТРЕТМАН

- Промена на животен стил
(диета, физичка активност, промена на навиките)
- Програм на слабеење (3 фази):
 - Фаза пред вклучување
 - Фаза на намалување на телесна тежина
 - Фаза на одржување

ТРЕТМАН

- Мултидисциплинарни програми овозможуваат и одржуваат губење на тежина помеѓу 5 и 10%.
- Нисокалорични диети вклучуваат намалување на дневниот внес на калории за 500-1000 kcal / дневно, до ниво од 800-1800 kcal / ден. Овие диети се поврзани со средно губење на тежината од 0,4-0,5 kg неделно. Во идеални услови, вкупната загуба може да изнесува 5-10% од почетната тежина во текот на 3-6 месеци, повремено и повеќе ако поединецот е многу успешен.
- Диети со ниски јаглени хидрати - Диетата на Аткинс е диета со високо-протеински и / или високо-масни, многу ниско-јаглени хидрати што предизвикува кетоза. Содржината на — ниски јаглени хидрати е критична во поттикнувањето краткотрајно губење на тежината во првите 2-4 недели; ова во голема мера е резултат на мобилизација на течности.
- Многу нисокалорични диети (намалување на внесот на калории до 800 kcal / ден или помалку). Не постигнуваат дополнително губење на тежината на долг рок.

ТРЕТМАН

- $BMI \geq 25 \text{ kg/m}^2$ - диета, вежбање и модификација на однесувањето треба да бидат вклучени во сите пристапи за менацирање со дебелината.
- $BMI \geq 27 \text{ kg/m}^2$ со коморбидитет и BMI над 30 kg/m^2 – фармакотерапија.
- $BMI \geq 35 \text{ kg/m}^2$ со коморбидитет или $BMI > 40 \text{ kg/m}^2$ – баријатриска хирургија.
- Лекување со лекови може да го зголеми придржувањето (адхеренцата) кон промените во однесувањето и може да го подобри физичкото функционирање.
 - Се препорачува употреба на одобрени лекови за слабеење.
 - Ефикасен лек за слабеење - безбедно губење на тежина од 5% или повеќе од телесната тежина за 3 месеци. Се препорачува продолжување на лекувањето со истиот лек.
 - Неефикасен лек - губење на тежината помало од 5% за 3 месеци или проблеми со безбедноста или толерантноста во било кое време.

Се препорачува да се прекине лекот и да се разгледаат алтернативни лекови или упатување за алтернативни методи за лекување.

- Неколку лекови се достапни за третман на дебелината, а нивната ефективност е ограничена само на палијацијата (т.е. намалување и одржување на тежината) наместо лекување, при што бенефитите исчезнуваат кога лекот се прекине.

Одржување на губење на тежината

- Само-контрола на телесната тежина
- Користење на диета со малку масти
- Дневна физичка активност од околу 60 минути
- Минимално седечко "време на еcranot"
- Користење на повеќето оброци дома

ЛЕКОВИ

Групи на лекови во третманот на дебелината

- Лекови со централно дејство кои го нарушуваат внесот во исхраната (CNS стимуланти, Анорексанти)
- Адренергичните агонисти кои ослободуваат ткивни резерви на еpineфрин, предизвикувајќи последователни алфа-и / или бета-адренергични стимулации, даваат бенефит на пациентите со дебелина.
- Лекови кои дејствуваат периферно за да ја нарушат диететската апсорпција Orlistat (Xenical, Alli)
- Орлистат е гастроинтестинален и панкреатичен липазен инхибитор кој предизвикува губење на тежината. Неговото примарно дејство е превенирање на апсорпцијата на мастите од човечката исхрана делувајќи како липаза инхибитор, со тоа намалувајќи го внесот на калории.
- Лекови кои ги зголемуваат трошоците за енергија

Баријатриска хирургија

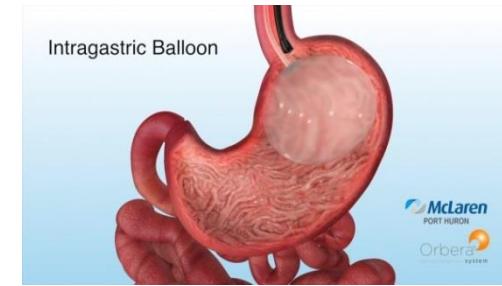
- Хируршката терапија за дебелина (баријатриска хирургија) е единствениот терапевтски модалитет кој е поврзан со клинички значајно и релативно трајно губење на тежината кај субјекти со морбидна дебелина поврзана со коморбидитети.
- Доказите покажуваат дека добро изведената баријатриска хирургија, кај внимателно избрани пациенти и со добар мултидисциплинарен тим за поддршка, значително ги ублажува морбидитетите поврзани со морбидна дебелина.
- Индикација за баријатриска хирургија
 - BMI од 35 - 40 kg/m² со најмалку еден коморбидитет
 - BMI > 40 kg/m² – баријатриска хирургија

Баријатриска хирургија

Стандардни баријатриски постапки:

- Гастрничен бајпас
- Прилагодлив гастрничен појас
- Операција на гастрничен ракав
- Вертикална ракавна гастректомија
- Хоризонтална гастропластика
- Гастропластика со вертикална лента
- Процедури за дуоденален прекинувач
- Билиопанкреатично премостување (by pass)
- Билиопанкреатично пренасочување

4 MOST COMMON BARIATRIC SURGERY PROCEDURES

